

Svar til Praksiseierforeningen:

Hva svarer sekretariatet i NTF

- når tannleger spør om hvilken prosent de kan få i privat praksis?

Magne Skomedal i Praksiseierforeningen (PeF) skriver i sitt innlegg om «lønnsnivået i privat praksis» for assistenttannleger. Jeg regner med at han tenker på de vanlige avtalene for assistenttannleger, som enten er basert på at det betales leie til praksiseier for tilgang til lokaler, hjelpepersonell, pasienter og utstyr (leietannlege), eller at praksiseier betaler et honorar for den tannbehandling som utføres i praksiseiers virksomhet (oppdragstakertannlege). Leietannlegen betaler da som regel en nærmere avtalt prosentsats av brutto omsetning med fradrag for tannteknikerutgifter. For oppdragstakertannleger fastsettes ofte honoraret som en prosentsats av honorargrunnlaget, som tilsvarende egenproduserte og innbetalte behandlerhonorarer, etter fradrag for kostnader til tannteknikk. Det antas derfor at det er disse prosentsatsene Skomedal refererer til i sitt innlegg.

Hvis Skomedal hadde kontaktet NTFs sekretariat for å avklare hva medlemsrådgiverne svarer til assistenttannleger og praksiseiere som ber om våre råd, ville de ha fått følgende svar på sitt spørsmål:

NTFs sekretariat har ingen anbefalinger til sine medlemmer om hvilken prosentsats assistenttannleger «bør forvente», og heller ingen anbefalinger til

praksiseiere om hvilken prosentsats det er rimelig å kreve.

Det er full avtalefrihet ved kontraktinngåelser mellom næringsdrivende. Det er en rekke ulike momenter som vil kunne ha betydning ved forhandlinger om hvilken prosentsats en assistenttannlege skal betale i leie/motta i honorar; praksiseiers kostnader, praksiseiers behov for fremtidige investeringer, hvor høy omsetning assistenttannlegen kan påregne, hvor stabilt pasientgrunnlaget er, hvor attraktiv assistenttannlegen er for praksiseier (bl.a. kompetanse, erfaring og eventuell egen pasientportefølje), hvor presset «markedet» er for assistenttannleger mv. NTF er av den oppfatning at det ikke er verken mulig eller ønskelig å si noe generelt om hvilken prosentsats som er den «riktige».

På samme måte som for alle næringsdrivende antas det at årsomsetning og netto resultat er viktigere enn prosentsatsen i seg selv, både for praksiseier og assistenttannlegen.

Det uttales i innlegget at «Praksiseierforeningen er opptatt av ansettelseskontrakter». NTF har i flere år hatt tre ulike standardkontrakter tilgjengelige for medlemmene; samarbeidsavtale mellom tannleger (leietannlege), avtale om salg av tannlegetjenester (oppdragstakertannlege) og ansettelsesav-

tale for tannleger (som ikke er selvstendig næringsdrivende). Samtlige kontrakter har kommentarer, hvor det er beskrevet fordeler og ulemper ved de ulike modellene. Som det også fremgår av kommentarene anbefaler vi ikke en særskilt prosentsats. Derimot har vi søkt å gi eksempler på hvilke kostnader som gjerne dekkes av prosentsatsen.

NTFs sekretariat mottar årlig et meget betydelig antall henvendelser fra både praksiseiere og assistenttannleger. Fordi NTF har et overordnet mål om å ivareta og fremme hele tannlegestandens interesser, er vi svært påpasselige med å «veie våre ord på gullvekt», nettopp for å unngå å bli beskyldt for å fremme en gruppes interesser framfor en annens. Særlig forsiktige er vi i saker som gjelder avtaler mellom to parter som begge er NTF-medlemmer.

Sekretariatet tar mer enn gjerne imot konstruktive innspill fra engasjerte medlemmer. Ofte er det imidlertid raske og mer hensiktsmessig å avklare misforståelser gjennom direkte dialog enn ved å skrive innlegg til Tidende. Denne saken kunne Skomedal og PeF fått oppklart ved en telefon til undertegnede eller til en av foreningens medlemsrådgivere.

*Richard R. Næss
Generalsekretær*